

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2005. október 13.

a C-522/03. sz., (az Oberlandesgericht München előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Scania Finance France SA kontra Rockinger Spezialfabrik für Anhängerkupplungen GmbH & Co. (1) ügyben

(Brüsszeli Egyezmény – Elismerés és végrehajtás – Elutasítási indokok – A „jogszerű kézbesítés” fogalma)

(2005/C 296/09)

(Az eljárás nyelve: német)

A C-522/03. sz. ügyben a Bírósághoz a polgári és kereskedelmi ügyekben irányadó bírósági joghatóságról és a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló 1968. szeptember 27-i egyezmény Bíróság által történő értelmezéséről szóló 1971. június 3-i jegyzőkönyv alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Oberlandesgericht München (Németország) a Bírósághoz 2003. december 15-én érkezett 2003. október 31-i határozatával az előtte a **Scania Finance France SA** és a **Rockinger Spezialfabrik für Anhängerkupplungen GmbH & Co.** között folyamatban levő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann (előadó) tanácselnök, K. Schiemann, K. Lenaerts, E. Juhász és M. Ilešič bírák, főtanácsnok: L. A. Geelhoed, hivatalvezető: R. Grass, 2005. október 13-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

A Dánia, Írország, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága csatlakozásáról szóló, 1978. október 9-i egyezményvel, a Görög Köztársaság csatlakozásáról szóló, 1982. október 25-i egyezménnyel, a Spanyol Királyság és a Portugál Köztársaság csatlakozásáról szóló, 1989. május 26-i egyezménnyel, valamint az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság csatlakozásáról szóló, 1996. november 29-i egyezménnyel módosított, a polgári és kereskedelmi ügyekben irányadó bírósági joghatóságról és a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló, 1968. szeptember 27-i egyezmény 27. cikke 2. pontjának és a mellékelt jegyzőkönyv IV. cikkének első bekezdése úgy értelmezendő, hogy amennyiben az áttevő állam és az áttevő állam között nemzetközi egyezmény alkalmazandó, úgy az eljárást megindító irat alperes részére történő kézbesítésének jogszerűségét – a határozat minisztériumi tisztviselők általi közvetlen továbbításának esetét kivéve – a jegyzőkönyv IV. cikkének második

bekezdésével összhangban ezen egyezmény alapján kell megítélni, feltéve, hogy ez ellen az áttevő állam hivatalosan nem tiltakozik.

(1) HL C 47., 2004.2.21.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2005. október 6.

a C-9/04. sz., (a Hoge Raad der Nederlanden előzetes döntéshozatal iránti kérelme) a Geharo BV ellen folytatott büntetőeljárásban (1)

(88/378/EGK irányelv – Játékok – 91/338/EGK irányelv – Megengedett maximális kadmiumtartalom)

(2005/C 296/10)

(Az eljárás nyelve: holland)

A C-9/04. sz. ügyben, a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) a Bíróságnál 2004. január 12-én nyilvántartásba vett 2003. december 23-i végzésével az előtte **Geharo BV** ellen folytatott büntetőeljárásban terjesztett elő, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann tanácselnök, K. Lenaerts (előadó), N. Colneric, K. Schiemann és E. Levits bírák, főtanácsnok: P. Léger, hivatalvezető: R. Grass, 2005. október 6-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

Az egyes veszélyes anyagok és készítmények forgalomba hozatalának és felhasználásának korlátozásaira vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló 76/769/EGK irányelv tizedik módosításáról szóló 1991. június 18-i 91/338/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének második mondata úgy értelmezendő, hogy az nem ellentétes egy meghatározott maximumértéket meghaladó kadmiumtartalmú termék forgalomba hozatalára vonatkozó, az irányelvben előírt tilalomnak a játékok biztonságára vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 1988. május 3-i 88/378/EGK tanácsi irányelv hatálya alá tartozó játékokra történő alkalmazásával.

(1) HL C 59., 2004.3.6.